

ANDREEA MARIA TURIANU

VOCEA COPILĂRIEI

EDITURA UNIVERSITARĂ
București, 2017

*În amintirea bunicii și a tatălui meu,
doi oameni minunați care mi-au presărat
calea cu iubire și mi-au călăuzit pașii, astfel
încât astăzi să mă pot exprima liber prin
artă.*

*Acesta este bagajul pe care-l dăruiesc,
la rândul meu, mai departe.*

CUVÂNT ÎNAINTE

În urmă cu cinci ani, viața ne pune în brațe o nouă provocare, mie și soțului meu: teatrul pentru copii. Țin minte că, după ce am primit propunerea, am refuzat vehement, nefiind sigură că îmi pot asuma o asemenea responsabilitate. Cu toate acestea am acceptat. Până la urmă, nu aveam nimic de pierdut! Prima noastră piesă de teatru pusă în scenă cu copii a fost un adevărat succes. Nici nu știam pe atunci că urma să ne deschidă calea către un nou drum, ce ne era atât de familiar: lumea copiilor. Ulterior, am înființat propria noastră școală, cu activități extrașcolare, dedicată copiilor – Central Art Studio – cu deviza „Educație prin artă”; iar prin cursurile de actorie, am creat și am pus în scenă diferite spectacole.

La început, puneam în scenă diverse piese care nu-mi aparțineau, pe care le ajustam după necesitățile cursanților. În toamna anului 2015, căutam o piesă de teatru pentru Crăciun și nu găseam nimic să corespundă cerințelor mele. M-am întrebat: „Oare eu n-aș putea scrie propriul text dramatic?”. Trebuie să recunosc, copiii cu care lucrez la cursuri sunt mereu un izvor de inspirație, dar și cei mai buni critici. Dorești autenticitate? Întreabă un copil! Dorești logică și corectitudine? Ascultă un copil! În trei săptămâni, revelația mea a fost așternută pe hârtie și, într-o lună jumătate, totul prindea contur. Și iată-ne pe scenă, prin condeiul propriei mele viziuni. „Crăciun românesc” - a fost

mai mult decât o piesă fresh, revoluționară. Ea a însemnat atingerea unui scop sacru, deveneam o echipă. Piesa reușise să ne proiecteze ca pe un tot, un întreg șlefuit prin muncă, căci asta înseamnă teatru. Însă teatrul mai înseamnă și mesaj, iar amestecul acesta dintre joaca „de-a actoria” și înțelegerea mesajului este minunea care începe să încolțească în interiorul copilului. Mi-am dorit prin această joacă să combin dansul și muzica spre a le deschide apetitul pentru tradițiile românești, o valiză uitată undeva în podul casei... Naturalețea mesajului a venit spontan printr-o sinceritate de care numai copiii puteau da dovadă. Totul se concretizează în momentul în care copilul ajunge la prima sa întâlnire cu scena, unde beneficiile sunt nemărginite. Pentru mulți dintre ei, praful scenei devine dependentă. Și să vă spun un secret: nimeni nu face actoria forțat, totul se întâmplă din plăcere.

În următorul semestru, mi-am dorit să jucăm o piesă asemănătoare, tot cu tematică românească, însă de data aceasta să ne fie conturate tablourile și cutumele anotimpului cald. Așa a prins viață piesa „Noaptea de Sânziene”. Primisem cadou de la o fetiță de numai 12 ani, Victoria Ionescu, cartea ei preferată: „Profetul” lui Kahlil Gibran, care nu numai că m-a inspirat, dar mi-am dorit s-o onorez păstrând în textul nostru multe dintre superbe-le-i citate. Vrând să le expun copiilor o paletă cât mai largă, mi-am permis să completez textul meu cu gândurile unor autori celebri. În piesa „Noaptea de Sânziene”, veți regăsi atât pasaje biblice, cât și mesaje filosofice semnate de Gabriel García Márquez și alți scriitori. Așa cum primăvara ne-a obișnuit an de an să învie tot ce e mai frumos în natură, așa mi-am propus eu ca, prin această piesă, să conturez

inocența speciei umane, reprezentată prin sufletul copilului neprihănit, ca experiență unică. Îmi place să descriu epilogul ca pe o viziune purificatoare asupra vieții, așa cum ar trebui ea să fie cu adevărat. Un simplu îndemn de „a ne descălța” de prejudecăți, rătăcind liberi, acolo unde zboară gândul neconținut.

Într-un moment foarte delicat din viața mea, mi-am găsit inspirația și am dat viață piesei „Crede si nu cerceta”. O călătorie culturală, un drum inițiativ în căutarea originilor, un amalgam de culoare, haihui prin bogăția planetei, în voia sortii. De ce „Crede și nu cerceta” în epoca cercetărilor? Câteodată părinții, viitorii părinți, profesorii, îndrumătorii sunt deschizători de drumuri ai micuților, însă drumul ce se arată nu este întotdeauna cel mult așteptat. Uneori el seamănă cu un concurs de rafting prin ape turburi, în care nu știi dacă linia de final este râpa sau victoria visată. Zic concurs și nu o plimbare oarecare, pentru că viața copiilor a ajuns o luptă acerbă pe care, din păcate, societatea o impune, unde orice individ, mai devreme sau mai târziu, se aliniază și se supune. Știm prea bine că cel care rămâne în picioare urmează a fi pus la zid de majoritatea opacă. Privind țintă către acest peisaj sumbru, consider că teatrul pansează rana și dizolvă mulțimea amorfă. Am provocat imaginația copiilor și am lansat startul în această călătorie, stând în picioare, cu toate pânzele sus, lăsând mintea liberă să descopere tot ceea ce curiozitatea cere. Totul cu o singură condiție: să nu uităm originile noastre! Este foarte important să stârnești copilului, indiferent de vârstă, interesul spre a-și fortifica rădăcinile, iar pentru asta trebuie adevăr și cunoaștere.

„Vocea Copilăriei” cuprinde și monologuri redactate de copiii înșiși, ideea în sine de „one kid show” fiind declanșatorul pentru titlul cărții. I-am invitat pe: Alexandra Rizea, Rareș Matei Nădăban, David Ionuț Dumitru, Cristian Alexandru Eana și Lisa Marie Tohăneanu. Ce poate fi mai prețios decât vocea generației lor? I-am auzit de-a lungul timpului spunând că nu se fac auziți, că școala nu le oferă ocazia de a se exprima liber și că, de multe ori, adulții nu au timpul necesar pentru a-i asculta. Monologurile lor sunt o comoară vie de cugetări, cu care m-am îmbogățit. Un exercițiu liber de scriere și *public speaking* pentru ei și o lecție de viață pentru noi, adulții.

Toate piesele au fost redactate cu gândul la grupele noastre de actorie și au fost interpretate, pe diferite scene de teatru din București, de către micii noștri artiști, cu vârste cuprinse între 6 și 14 ani. Am împletit textul dramatic cu coregrafia de teatru de umbre, lucrute chiar prin siluetele studiate ale copiilor. De-a lungul timpului, teatrul de umbre s-a adeverit a fi un deliciu atât pentru copiii cursanți, cât și pentru public.

Așadar, fiecare piesă de teatru sau monolog pot fi percepute ca metode în dezvoltarea personală a micilor artiști. O nouă piesă, un nou mesaj, un nou exercițiu, un nou rezultat. Sunt aceleași argumente pentru care consider omiterea actoriei dintre materiile școlare ca pe unul dintre aspectele grave, deficitare, în sistemul nostru educațional.

Hai-deți să vedem ce înseamnă arta teatrală în viața unui caracter în plină formare!

Scena - de la tehnica vorbirii în public, până la studierea atentă a comportamentului și a propriului rol în societate - ajută orice copil să capete încredere în sine și în

cei din jurul său, devenind stăpân pe situație și încrezător în propriile lui forțe. Astfel, energia lor va fi folosită constructiv, deoarece primii ani de formare reprezintă o etapă fundamentală în viața unui om. Artă pune în funcțiune și stimulează toate simțurile, iar copiii răspund cu ușurință provocărilor, lăsându-se captivați de jocul artistic. Copiii trebuie încurajați încă de la cele mai fragede vârste să se lase purtați de propria lor imaginație. Este important ca ei să-și descopere latura sensibilă și să nu o reprime. Îmi place să încurajez cursanții prin materiile propuse să se lase purtați de imaginație, învățând lucruri noi, pentru că artă face diferența în personalitatea unui copil. De aceea școala pe care am fondat-o se adresează atât copiilor, cât și părinților care, asemenea nouă, consideră artă ca fiind cel mai bun instrument în vederea educării și cultivării unui caracter.

Vă invit să mă contraziceți!

Crede și nu cerceta

Personaje:

Ruxi - spiriduș

Alba - elf

Țuri - spiriduș

Ema - spiritul Crăciunului

Falda - zână

Gilda - zână, sora Faldei

Atom - spiriduș

Shinny - elf

Pepper - elf

Crăciunița

*Moș Crăciun

Răzvan - elev gimnaziu

Mircea - elev gimnaziu

Sofia - sora lui Răzvan

Maia - amica lor

Lina - vecina lor

*Portretistul bătrân

Mimul

Doctorița din Paris

Blanchet

Prințul Hajari

Prințesa Kalida

Ghicitoarea Laraza

Țiganul Lefter

Ravic din Africa

Sadiki

*Cerșetorul
Vânzătorul
Florăreasa
Monsieur Paris
Tatăl Kalidei
4 dansatoare Can-Can
4 dansatoare dans indian*

* interpretul personajului Moș Crăciun poate fi distribuit în același rol cu personajul Portretistul bătrân

ACTUL I

– Scena 1–

Cine a furat Crăciunul?

(Undeva în Laponia, spiridușii lui Moș Crăciun)

Teatru de umbre: copiii fac un om de zăpadă, se bat cu bulgări, muzică ambientală de Crăciun

Intră Shinny în scenă.

Toți cântă după Shinny.

Ema dansează, face piruete.

Toți dau din mână în mână cadourile pentru brad.)

Personaje: Crăciunița, Ema, Shinny, Gilda, Falda, Ruxi, Alba, Atom, Pepper și Țuri

Crăciunița: - Anul acesta o să fie un an special! Spiriduși, am aici lista întregă de la Moș Crăciun, i-o înmânez Emei, trebuie împachetate toate cadourile și cineva trebuie să se ocupe și de camera verde, știți voi... A, era să uit de reni, să nu rămână flămânzi! Eu mă duc să fac pregătirile pentru Moș Crăciun, că iar are hainele necălcate!

(Încep să distribuie și să aranjeze cadourile)

Emă: - Ușor, să nu le scăpăm, haideți mai repede! Haideți pitici, mai cu spor!

Shinny: - Asta ce o fi?

Țuri: - Dă-l mai departe!

Pepper: - Nu ne interesează pe noi ce-i acolo! Iar începeți?

Atom: - Ba pe mine mă interesează, poate era pentru mine!

Alba: - Pentru tine? Spiridușii nu primesc cadouri. Ești un caraghios!

Gilda: - Spiridușii le creează și le ambaleză...

Falda: - Gata de livrat către copiii cuminți de pretutindeni. Iubesc copiii! Știți cum li se mai spune copiilor? Darul lui Dumnezeu... Nu fiți triști! Și noi suntem copii, însă dintr-o altă lume.

Ruxi: - Copii cuminți??? Nu există așa ceva!

Crăciunița: - M-am întors! Faceți prea multă gălăgie! Îl treziți pe Moș Crăciun!... Se aude până în vârful palatului, mai ales gura ta, Pepper!

Emă: - Gata cu gălceava!... (*cineva scapă un cadou*) Ah, aveți grijă! (*iese un cățeluș*) Offf!!! Sunteți neatenți!

Alba: - Nu, sunt doar pitici! (*râde*)

Toți în cor: - Un cățel! Uauuuu!!!

Shinny: - Ce frumos e! Ce blăniță moale are, cât e de scump! Putem să-l păstrăm?

Țuri: - E superb, putem să-l păstrăm? Avem nevoie de un câine aici!

Ema: - V-am zis să aveți grijă, putea să se lovească... Îmi pare rău, Shinny, Țuri, dar nu se cade să furăm cadourile copiilor! Știți prea bine regulile din Laponia! Altfel Moș Crăciun o să supere pe noi și să nu mai vorbim de copiii care își așteaptă cadourile, vă dați seama ce am provoca?

Falda: - Vă fac eu o vrajă și fac din praf de aur un cățel magic, vreți?

Ruxi: - Pagubă-n ciuperci! (*se duce să-l mângâie*) Cățel, cățeluș, pe cine ai tu de gând să muști? Vreun copil cuminte?

Alba: - Ha ha ha!... Regulile din Laponia, ce să spun... Cât de creduli sunteți cu toții! Nu vă înțeleg pe nici unul, de ce vă supuneți așa? V-a făcut vrăji, ce v-a făcut? V-a turnat ceva în turta dulce? Nu există Crăciun!

Ruxi: - Doar un amărât care n-are ce face an de an și zboară către toți mucoșii care nu merită!

Alba: - Da, chiar așa! Bine zis Rux! Da' ce, părinții lor nu le pot cumpăra ei înșiși cadourile? De ce trebuie să ne deranjăm noi și Moș Crăciun?

Țuri: - Ruxi, în locul tău n-aș mai comenta atât! De ce nu-ți vezi de treabă?! Moș Crăciun nu are nevoie de probleme, mai ales în perioada asta. Rolul tău aici este să ajuți. Și tu, Alba, e valabil și pentru tine, ce credeai, că nu știu?

Ema: - Dacă v-ar auzi Moș Crăciun, ar fi foarte dezamăgit de ceea ce gândiți! Eu nu știu de ce sunteți mereu așa mânioase! Sărbătoarea Crăciunului e cea mai frumoasă sărbătoare din an!

Shinny: - E o sărbătoare perfectă, sfântă! Îl jigniți pe Moș Crăciun și pe noi, nu știu cine vă dă dreptul acesta sau de ce vă credeți mai presus, că tot pitici sunteți și voi! Îmi vine să plâng...

Atom: - Ruxi, dar tu nu aveai astăzi altă treabă? Te cauți datoria și tu pierzi timpul pe aici. A, dar ție oricum munca nu ți-a plăcut vreodată, așa că ce mă agit eu... La comentat și la stat degeaba sunteți primele, dar când vine vorba de împachetat cadouri, arătați cu degetul către copiii pământeni...

Pepper: - Da' chiar așa! Parcă a zis Moș Crăciun că trebuie să numeri elementele din brad, nu cadourile.

Falda: - Tu și Alba! Și nu văd aici niciun element, așa că puteți să vă luați tălpășița, chiar nu înțeleg de ce mai stați pe aici, dacă sunteți așa rele?!

Gilda: - Mergeți în camera verde!